

Arrest

nr. 93 630 van 14 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 13 september 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 17 augustus 2012 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaarde op 5 november 2010 in België te zijn toegekomen. Op dezelfde dag dient verzoeker een asielaanvraag in.

Op 6 juni 2012 is gepoogd verzoeker te horen op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 17 augustus 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"P., M.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

17-08-2012

Asielaanvraag: 05/11/2010

Overdracht CGVS: 03/03/2011

U werd op 6 juni 2012 uitgenodigd op het Commissariaat-generaal en van 9.05 uur tot 9.45 uur werd er geprobeerd u te horen, met bijstand van een tolk die het Servo-Kroatisch machtig is. Uw advocaat, meester (...), was hierbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

Uit de inschrijvingsfiche die werd ingevuld toen u zich voor de eerste maal aanmeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u over de Bosnische nationaliteit beschikt, het Servo-Kroatisch beheerst en geboren bent in C, Montenegro. Op 5 november 2010 vroeg u in België asiel aan. Op 3 maart 2011 maakte de Dienst Vreemdelingenzaken uw dossier aan het Commissariaat-generaal over, nadat u twee keer opgeroepen was (meer bepaald op 25 november 2010 en 24 februari 2011) om u aan te bieden in het kader van uw asielprocedure, maar duidelijk was geworden dat u niet gehoord kon worden wegens uw psycho-medische toestand. Ook op het Commissariaat-generaal werd u vervolgens meermaals uitgenodigd. Zo werd u eerst per priorzending d.d. 13 mei 2011 uitgenodigd voor een neuro-psychologisch evaluatieonderzoek op 8 juni 2011. Voorafgaand aan dit onderzoek maakte u via uw advocate een aantal medische attesten over waarin de onmogelijkheid om een onderzoek in Brussel te ondergaan werd bevestigd. In die attesten wordt vermeld dat u lijdt aan paniekaanvallen, depressie en mutisme. Uw behandelende psychiater, dokter S., stelt bovendien in zijn attesten dat u in Bosnië te maken kreeg met geweld en u er mogelijks verbleef in de gevangenis. Nadien volgde een uitnodiging op het Commissariaat-generaal om gehoord te worden over uw concrete asiel motieven (op 6 juni 2012). U bood zich aan, maar u legde geen verklaringen af. Tevens werd u op 6 juni 2012 een schriftelijke vraag om inlichtingen opgestuurd ten einde u de mogelijkheid te bieden uw asiel motieven schriftelijk uiteen te zetten. Hierop kwam geen antwoord van uwentwege. Op 7 juli 2012 werd opnieuw een medisch attest overgemaakt, opgesteld door psychiater dokter S., waarin verklaard wordt dat het gezien uw psychische toestand beter is dat u niet bevraagd wordt (dus ook niet schriftelijk) omdat dit kan leiden tot paniekaanvallen. In het kader van uw asielprocedure legde u tot op heden geen identiteitsdocumenten neer. Ter staving van uw asielrelaas en uw psychische toestand legde u wel enkele tekeningen met geweldscènes en tal van medische attesten afgeleverd in België neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Gelet op uw stilzwijgen en het volslagen gebrek aan interesse dat u vertoonde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal (negeren van de aanwezigen, geen antwoorden op vragen) stel ik vast dat ik uw asielaanvraag niet in overweging kan nemen. Op basis van artikel 12.3 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus ('Procedurerichtlijn') beslis ik uiteindelijk af te zien van verdere oproepingen tot een persoonlijk onderhoud. Uit het gehoorverslag d.d. 6 juni 2012 blijkt immers dat een persoonlijk onderhoud met u niet uitvoerbaar is als gevolg van uw gebrek aan

respons door blijvende omstandigheden (met name problemen met uw mentale gezondheid). Tevens werd u een schriftelijke vraag om inlichtingen opgestuurd op 6 juni 2012. Precies een maand later werd een antwoord hierop aan mij overgemaakt. Gelet op wat voorafgaat, werden redelijke inspanningen getroffen om u een kans te geven nadere informatie te verstrekken aangaande uw asielmotieven.

Hoe dan ook blijkt uit uw administratief dossier dat u afkomstig bent uit Bosnië en beschikt over de Bosnische nationaliteit. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, slaagt de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. De afgelopen jaren werd een gestage vooruitgang vastgesteld inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle Bosnische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U toonde niet aan en legde geen begin van bewijs neer dat u in geval van problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij eventuele toekomstige problemen zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige autoriteiten.

Tot slot kan er met betrekking tot de documenten over uw psycho-medische situatie op gewezen worden dat dergelijke attesten van een therapeut die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid louter een weergave bevatten van een bepaald ziektebeeld dat hij erkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Dergelijke attesten geven echter geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Daarenboven kan niet a priori uitgesloten worden dat een afdoende behandeling voor uw medische problematiek, namelijk depressie, paniekaanvallen en mutisme, in Bosnië-Herzegovina voorhanden is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er in Bosnië een netwerk bestaat van meerdere lokale geestelijke gezondheidscentra waar voorzien wordt in een poliklinische behandeling van patiënten. Er kan overigens nog worden opgemerkt dat psycho-medische motieven op zich niet onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming ressorteren. Hiertoe bestaat de procedure op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De tekeningen die uw advocate nog voorlegde betreffen slechts een persoonlijke expressie, maar vormen geen concreet bewijs voor eventuele problemen die u zou hebben meegemaakt in Bosnië.

Bijgevolg zijn ze niet van die aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is, werd als bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 75 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit), van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. Ten slotte voert verzoeker een manifeste beoordelingsfout aan.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Doordat de bestreden beslissing onterecht toepassing maakt van artikel 57/6/1 en er bovendien een verkeerde interpretatie aan geeft. Daardoor begaat zij meteen een schending van de motiveringsplicht alsook van de beginselen van behoorlijk bestuur

Eerste onderdeel

Doordat zij ten onrechte stelt dat

"Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonst dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Gelet op uw stilzwijgen en het volslagen gebrek aan interesse dat u vertoonde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal (negeren van de aanwezigen, geen antwoorden op vragen) stel ik vast dat ik uw asielaanvraag niet in overweging kan"

Terwijl artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet inderdaad als volgt luidt:

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land (eigen onderlijning) van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat (eigen onderlijning) in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Terwijl de vaststelling dat verzoeker uit een "veilig land" komt, overeenkomstig de nieuwe wetsartikels en de recent opgestelde lijst slechts één onderdeel van de voorwaarden uitmaakt om toepassing te kunnen maken van dit nieuwe wetsartikel; dat niet betwist kan worden dat verzoeker de Bosnische nationaliteit heeft.

Terwijl de wet echter een dubbele voorwaarde voorziet in geval waarvan dit nieuwe artikel mag en kan toegepast worden, hetzij het feit dat de verzoeker uit een veilig land moet komen MAAR eveneens én cumulatief dat dit slechts kan "wanneer uit diens verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4."

Terwijl in casu aan deze tweede voorwaarde niet voldaan is aangezien verzoeker zelf geen verklaringen heeft kunnen doen omtrent de feiten die hem ertoe genoodzaakt hebben zijn land te verlaten omwille van haar medische toestand (mutisme).

Terwijl in casu de situatie dermate verschilt van de situaties die de nieuwe wet beoogt te regelen dat zij niet kan en mag toegepast worden; dat een vereiste voor haar toepassing én dus het nemen van een beslissing van niet in overwegingname is dat de kandidaat vluchteling zelf en dus persoonlijk verklaringen aflegt waaruit niet duidelijk blijkt dat ...

Terwijl deze voorwaarden restrictief dienen geïnterpreteerd te worden, minstens hun letterlijke betekenis dient gerespecteerd te worden.

Terwijl in casu geen toepassing kan gemaakt worden van de nieuwe wetgeving inzake veilige landen omdat verzoeker niet beantwoordt/kan beantwoorden aan de wettelijke vereisten om er toepassing van te maken, hetzij verklaringen af te leggen.

Terwijl, in elk geval, en bovendien de bestreden beslissing volstrekt een verkeerde toepassing maakt van dit wetsartikel als zij NIET verwijst naar de verklaringen van verzoeker, - waaruit niet duidelijk zou blijken enz- noch naar zijn herkomstland maar naar het feit dat de beslissing genomen wordt (omdat) "Gelet op uw stilzwijgen en het volslagen gebrek aan interesse dat u vertoonde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal (negeren van de aanwezigen, geen antwoorden op vragen) stel ik vast dat ik uw asielaanvraag niet in overweging kan nemen"

Terwijl deze motivatie uiteraard niet voorzien is in het wetsartikel 57/6/1 en er dus op neer komt dat verzoeker klaarblijkelijk "gesanctioneerd" wordt.

Terwijl deze gang van zaken nog vergoelijkt wordt door de toevoeging : " Gelet op wat voorafgaat, werden redelijke inspanningen getroffen om u een kans te geven andere informatie te verstrekken aangaande uw asielmotieven."

Terwijl deze overwegingen volstrekt naast de wet grijpen, en elke wettelijke grondslag missen.

Tweede onderdeel

Doordat zij ten onrechte verwijst naar en stelt Tot slot kan er met betrekking tot de documenten over uw psycho-medische situatie op gewezen worden dat dergelijke attesten van een therapeut die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid louter een weergave bevatten van een bepaald ziektebeeld dat hij erkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde)

oorzaak ervan. Dergelijke attesten geven echter geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Daarenboven kan niet a priori uitgesloten worden dat een afdoende behandeling voor uw medische problematiek, namelijk depressie, paniekaanvallen en mutisme, in Bosnië-Herzegovina voorhanden is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er in Bosnië een netwerk bestaat van meerdere lokale geestelijke gezondheidscentra waar voorzien wordt in een poliklinische behandeling van patiënten. Er kan overigens nog worden opgemerkt dat psycho-medische motieven op zich niet onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming ressorteren. Hiertoe bestaat de procedure op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De tekeningen die uw advocate nog voorlegde betreffen slechts een persoonlijke expressie, maar vormen geen concreet bewijs voor eventuele problemen die u zou hebben meegemaakt in Bosnië. Bijgevolg zijn ze niet van die aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen.

Terwijl deze beoordeling immers ingaat tegen de toepassing die men wil maken van artikel 57/6/1 in de zin dat men niet begrijpt op welke wijze verweerster die attesten wil betrekken;

Hetzij maakt men immers toepassing van artikel 57/6/1 op basis van verklaringen waaruit niet duidelijk blijkt dat er een gegronde vrees voor vervolging is, hetgeen verweerster klaarblijkelijk doet -minstens tracht te doen, hetzij beoordeelt men de asielaanvraag op basis van andere gegevens, dit is niet in toepassing van artikel 57/6/1.

Terwijl verzoekster echter een amalgaam maakt van haar motieven en zelf niet meer weet wat ze wil aantonen.

Zo ook is immers haar opmerking over een mogelijke behandeling voor het ziektebeeld in Bosnië Herzegovia absoluut naast de te onderzoeken kwestie.

Terwijl de beslissing wel op correcte en draagkrachtige motieven moet gesteund worden;

Derde onderdeel

Doordat zij zich beperkt tot de stelling dat "U toonde niet aan en legde geen begin van bewijs neer dat u in geval van problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij eventuele toekomstige problemen zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige autoriteiten. "

Terwijl deze voorwaarde niet als dusdanig wordt verwoord in artikel 57/6/1 en aldus een bijkomende voorwaarde uitmaakt die er niet in vermeld staat; er dient verwezen te worden naar "zijn verklaringen".

2.2 Verzoeker betoogt dat onterecht toepassing is gemaakt van artikel 57/6/1 en dat de motiveringsplicht is geschonden.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissingen heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710).

De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijst naar de toepassing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, nadat werd vastgesteld dat verzoeker afkomstig is van een 'veilig land', met name Bosnië-Herzegovina en zijn verklaringen op een gemotiveerde wijze werden geanalyseerd. Verzoeker toont met zijn betoog niet aan in welke mate de formele motieven hem niet in staat stellen te achterhalen welke concrete redenen de beslissing schragen. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond. Verzoeker voert aldus de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de asielaanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing is genomen met toepassing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig

land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals

bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen."

Uit artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vaststelling van de lijst van veilige landen van herkomst, blijkt dat Bosnië is opgenomen in de lijst.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de vreemdelingenwet verleent aan de commissaris-generaal de bevoegdheid om een asielaanvraag, ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bij koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vaststelling van de lijst van veilige landen van herkomst is Bosnië-Herzegovina opgenomen in de lijst van veilige landen. Verzoeker die niet betwist afkomstig te zijn van Bosnië dient aldus duidelijk aan te tonen dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Verzoeker betoogt dat hij geen verklaringen heeft kunnen doen omwille van zijn medische toestand. Er is aldus niet voldaan aan de wettelijke vereiste van het afleggen van een 'verklaring' waaruit al dan niet blijkt dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan aantonen.

Uit de bestreden beslissing en uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker wel degelijk verklaringen heeft afgelegd, met name via zijn psychiater, via zijn raadsman en via het overmaken van tekeningen. Zijn advocaat stelde dat hij te getraumatiseerd is om te praten, zijn psychiater verhaalde dat hij “geslagen en vervolgd” zou zijn geweest en de tekeningen betreffen geweldscènes.

De commissaris-generaal oordeelt, op grond van de stukken vervat in het administratief dossier dat verzoekers asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen nu hij niet heeft aangetoond dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Hij motiveert dienaangaande het volgende: *“Hoe dan ook blijkt uit uw administratief dossier dat u afkomstig bent uit Bosnië en beschikt over de Bosnische nationaliteit. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, slaagt de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. De afgelopen jaren werd een gestage vooruitgang vastgesteld inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle Bosnische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U toonde niet aan en legde geen begin van bewijs neer dat u in geval van problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij eventuele toekomstige problemen zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige autoriteiten.”* Verzoeker weerlegt dit motief niet door opnieuw te verwijzen naar zijn medische toestand. Het is niet kennelijk onredelijk om op grond van de verklaring van zijn psychiater, de brief van zijn advocaat en de tekeningen te oordelen dat hij geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan aantonen. Ook het betoog dat verzoeker “zelf” geen verklaringen heeft kunnen afleggen, doet geen afbreuk aan het bovenvermeld motief.

In de mate verzoeker meent dat hij ‘de kans’ niet kreeg om zelf verklaringen af te leggen, kan hij niet worden gevolgd. Uit de bestreden beslissing en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker twee keer werd opgeroepen om te worden gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken, met name op 25 november 2010 en op 24 februari 2011. Vervolgens werd verzoeker door de commissaris-generaal op 13 mei 2011 uitgenodigd voor een neuro-psychologisch evaluatieonderzoek op 8 juni 2011. Nadien, met name op 6 juni 2012 volgde een uitnodiging om gehoord te worden over de concrete asielmotieven. Verzoeker bood zich vervolgens voor de eerste keer aan maar legde geen verklaringen af. Aan verzoeker werd een schriftelijke vraag om inlichtingen opgestuurd ten einde hem de mogelijkheid te geven zijn asielmotieven schriftelijk uiteen te zetten. Verzoeker heeft hier geen gebruik van gemaakt. Verweerder kan bezwaarlijk van onzorgvuldig handelen worden verweten, gelet op de talrijke pogingen om verzoeker te horen en gelet op de mogelijkheden die aan verzoeker werden geboden om mondeling dan wel schriftelijk zijn asielmotieven uiteen te zetten.

In de mate verzoeker betoogt dat hij omwille van zijn medische toestand niet in staat is om zijn asielmotieven uiteen te zetten, merkt de Raad op dat op elke asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal. Verweerder merkt in de nota met opmerkingen terecht op dat het in deze merkwaardig is dat verzoeker wel in staat blijkt om asiel aan te vragen en daartoe initieel de nodige inlichtingen kan verstrekken om nadien monddood te blijven bij vragen omtrent zijn asielredenen. Bovendien wijst verweerder in de nota met opmerkingen op de toepassing van artikel 18 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en van de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen waarin wordt bepaald dat indien de asielaanvrager, nadat hij werd opgeroepen, zich niet aanmeldt maar daarvoor een geldige reden verschaft, en na heroproeping een nieuwe geldige reden inroept, de commissaris-generaal een geldige beslissing kan nemen zonder opnieuw op te roepen.

In de mate verzoeker zijn medische toestand wenst in te roepen ter staving van zijn asielaanvraag motiveert verweerder in de bestreden beslissing op correcte wijze het volgende “de psycho-medische

motieven op zich niet onder de toepassings sfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming ressorteren. Hiertoe bestaat de procedure op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.” Verzoeker kan bijgevolg zijn medische toestand niet inroepen ter staving van zijn asielaanvraag doch wel ter staving van een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen. Waar verzoeker aldus meent dat hij “gesanctioneerd” wordt door de toepassing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, is zijn grief niet dienstig.

Verzoeker meent dat het motief in de bestreden beslissing over de mogelijke behandelingen voor zijn ziektebeeld in Bosnië-Herzegovina ‘naast de kwestie’ is.

Uit de analyse van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker zich in het middel enkel richt tegen een secundair motief. Het determinerend motief van de beslissing is immers gelegen in de vaststelling dat verzoeker onderdaan is van een veilig land van herkomst en uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Vluchtelingenverdrag of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet waardoor zijn asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Dit motief wordt enerzijds niet betwist en anderzijds niet weerlegd. Het middel richt zich volledig tegen een motief dat slechts van subsidiaire aard is en tast op zich niet de pertinentie van het ene determinerende motief aan. Het middel is niet-ontvankelijk in de mate dat het tegen het subsidiaire motief is gericht omdat de eventuele gegrondheid van die kritiek niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

De schending van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Verzoeker laat na uiteen te zetten op welke wijze artikel 75 van het vreemdelingenbesluit en artikel 3 van het EVRM worden geschonden door de bestreden beslissing. De Raad vermag op grond van enkel een opsomming van wetbepalingen niet zijn wettigheidscontrole uit te oefenen. Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN